ANUL IV. — Nr. 1009 EDIŢIA A DOUA MARŢI, 19 NOEMBRIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ
MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Romăne! de cuĭŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCURESTĬ şi JUDEŢE se primesc NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi în toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . 2.— leĭ
„ „ „ II . . . . . 3.— leĭ
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu-numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.
UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ, 18 Noembrie

DUIOASA INCREDERE

Luptele intestine ĭaŭ pe fie-care zi un caracter maĭ acut în sînul familieĭ conservatoare.

Până maĭ erĭ grupul care încunjoară pe Lascar Catargiu, lupta contra prea mareĭ influenţe ce Gheorghie Vernescu voia să câştige în minister.

Conservatorii catargiştĭ ca şi liberaliĭ vernescanĭ, unițĭ, în împrejurărĭ cu totul excepţionale, numaĭ prin o firmă fără raţiune şi fără sens—căcĭ un liberal conservator nu este de cât un ermafrodit politic—nu aŭ, de la 1888 încoace, altă preocupare de cât de a capăta preponderenţa în guvern, în detrimentul tovarăşilor lor.

Rezultatul acestor frământărĭ îl vedem cu toţiĭ: Imposibilitatea partiduluĭ liberal-conservator de a da ţăreĭ un guvern cu puternice garanţiĭ de stabilitate.

Relaţiunile ambelor leaderĭ aĭ partiduluĭ se resimt de această tristă, pentru a nu zice ruşinoasă stare de lucrurĭ.

Duşmanul comun, colectivismul a fost învins. Legăturilor, care uneaŭ pe Catargiu şi pe Vernescu pentru luptă, a succedat neîncrederea. Fie care voeşte a se bucura singur de beneficiile victorieĭ.

Dar astă-zĭ câmpul de luptă s'a schimbat. Lupta a devenit fratricidă; căcĭ conservatoriĭ catargiştĭ nu combat numaĭ pe liberaliĭ vernescanĭ, ci chiar pe conservatoriĭ florescişti, pe fraţiĭ lor în conservatism.

Cincĭ zecĭ şi cincĭ deputaţĭ şi senatorĭ catargiştĭ cer, pretind chiar înlăturarea Generaluluĭ Florescu de la preşidenţia consiliuluĭ de miniştri, pentru a face loc luĭ Lascar Catargiu, singur în drept a fi primul consilier al Tronuluĭ.

Uniĭ pretind că bătrânul general, luându-şĭ în serios rolul de şef al guvernuluĭ ce'l joacă de nouĕ lunĭ, nu voeşte a părăsi fotoliul prezidenţial din Str. Academieĭ.

Eŭ nu o cred. — O altă cauză mult maĭ serioasă face pe veteranul armateĭ noastre a respinge asalturile dirijate contra poziţiuneĭ sale, şi a nu ceda.

Iată acea cauză care va da la lumină *duioasa încredere* ce există între Suveran şi consilieriĭ Săĭ:

Generalul Florescu este gata a se retrage în plăcerile vieţeĭ casnice îndată ce Lascar Catargiu va rĕspunde la următoarea întrebare ce i-a pus'o:

Remiţĕnd Majestăţeĭ Sale demisiunea mea şi a întreguluĭ minister, eştĭ sigur, Cucoane Lascarake! că veĭ fi chemat la palat, şi însărcinat a forma noul cabinet.

Lascar Catargiu, care cunoaşte adânca şi nestrămutata afecţiune (?!) ce 'ĭ poartă Carol I, stă pe gândurĭ în faţa acesteĭ triste alternative:

Saŭ a rĕmânea simplu ministru de interne,

Saŭ a redeveni simplu muritor, reprezentant al colegiuluĭ I de Covurluiŭ în Camerĕ.

Pe noĭ ziariştĭ, revelaţiunea făcută de Alex. Lahovary, maĭ alaltăierĭ, la ultima întrunire de la băile Eforieĭ, ne-a surprins; dar Lascar Catargiu nu putea să nu o cunoască.

Astă-zĭ ştim că, la căderea ministeruluĭ Generaluluĭ Gheorghie Manu, Regele voia să cheme pe Beizade Mitică Ghika pentru a-l încredinţa puterea. Stăruinţele indiscretuluĭ orator de la băile Eforieĭ aŭ adus pe conservatoriĭ — ertare, pe ermafrodiţiĭ liberalĭ conservatorĭ — la cârma Statuluĭ.

Acum o întrebare foarte naturală se impune:

Maĭ pot oare aceĭ *cincĭ-zecĭ şi cincĭ* deputaţĭ şi senatorĭ stărui în pretenţia lor? — Ar fi o nebunie.

Bĕtrînul general e om practic, el îşĭ zice: — *J'y suis, j'y reste* — adică pe şleaŭ: *Ce'ĭ în mână nu'ĭ minciună.*

Carol I a făcut atâtea victime cu trăgerile Luĭ pe sfoară că astă-zĭ bieţiĭ miniştri se tem şi de umbra lor.

Intre Suveran şi consilieriĭ Sĕĭ exisă cea maĭ **duioasă încredere** (?!)

Alex. V. Beldimanŭ

Reichstagul German

BERLIN, 28 Noembre.—D. Bebel a zis în discuţia bugetuluĭ că nu poate să adereze cu desĕvârşire la declaraţiunile D-luĭ de Caprivi; este cu neputinţă de a continua înarmările la infinit; în cas de resbel maĭ multe state vor da faliment.

Afară de asta cu toată ţifra cea nouĕ a recruţilor, elementul democrat-socialist se introduce în mare numĕr în armată.

D. de Caprivi n'a citat de cât jurnaliştiĭ carĭ rĕspândesc neliniştea. D. Bebel trebue să adaoge că oare-carĭ oratorĭ o fac de asemenea, el reaminteşte în această privinţă discursul de la Erfurt de acum vr'o câte-va săptămânĭ.

Rĕspunzĕnd D-luĭ Decken (Guelf) D-l de Caprivi a refusat să admită o discuţie asupra politiceĭ întregĭ. A refuzat de asemenea să dea amănunte asupra întrebuinţăriĭ fondurilor secrete de 500.000 mărcĭ (fondurĭ guelfe).

Mârzescu Clopotarul

Tocsinul Iaşilor a sunat:
Ghiţă Mârzescu a vorbit.

La al doilea scrutin, senatorul Iaşilor, care nu scrie şi nu vorbeşte de cât cu istoria în mână, *a fost ales vice-preşedinte al maturuluĭ Corp, şi după alegerea sa, s'a crezut dator a rosti următoarele cuvinte:*

Sunt un liberal independent în sînul Senatuluĭ; mulţumesc liberalilor conservatorĭ precum şi liberalilor amicĭ aĭ meĭ carĭ m'aŭ ales vice-preşedinte. Promit că îmĭ voĭ face datoria.

Atâtea cuvinte, atâtea prostiĭ.
Atâtea cuvinte, atâtea minciunĭ.

Ghiţă Clopotarul nu e nicĭ liberal *nicĭ* independent; *el a fost omul luĭ Lascar Catargiu, şi astă-zĭ este omul generaluluĭ Florescu. Mâne va fi omul aceluia care ve fi şef al guvernuluĭ.*

Clopotarul Mârzescu e om practic: el nu va trage clopotul pentru generalul Florescu de cât în ziua când va simţi că e pe ducă.

Mulţumirile ce a adresat liberalilor conservatorĭ sunt ridicole, căcĭ senatoriĭ guvernamentalĭ, alegând de vice-preşedinte pe Ghiţă clopotarul, nu aŭ făcut de cât a urma ordinul dat de guvern.

In cât priveşte pe liberaliĭ amicĭ, *cărora le mulţumeşte, desfid pe Ghiţă clopotarul să'ĭ numească.*

Aceĭ amicĭ liberalĭ din Senat nu ezistă de cât în creerul hodorogit al autoruluĭ dogituluĭ tocsin al popoarelor.

A. V. B.

Aplicarea noului tarif Francez

PARIS 28 Noembrie.—Consiliul de miniştri a adoptat proectul care autorizează prorogarea oare-căror clause ale tratatelor saŭ convenţiunilor cu Bulgaria, Spania, Portugalia, Elveţia, Holanda şi Suedia.

Aceste clause se rapoartă numaĭ la relaţiunile maritime, stabilimentelor naţionale, etc.

Un proect autorizează guvernul să aplice tariful minimum cu începere de la 1 Februarie 1892 ţărilor care beneficiază actualminte de tariful convenţional frances, sub condiţia de reciprocitate. Efectele acesteĭ învoelĭ se va fini după 12 lunĭ după ce se va face denunţarea. Proectul a fost depus azĭ la Camerĕ.

LOTĂRIILE

Atragem atenţia D-luĭ ministru de interne şi a autorităţilor judiciare, asupra lotăriilor care sunt puse sub controlul lor.

Pe strade, pe la debitanţiĭ de tutun, în toate părţile, se găsesc de vînzare bilete de lotăriĭ, care făgăduesc şansa unuĭ câştig maĭ mult saŭ maĭ puţin mare.

Oameniĭ le cumpără cu încrederea că la o dată fixă aŭ să 'şĭ vadă visul cu ochiĭ.

Dar ziua trageriĭ soseşte şi lotăria nu se trage.

Se spune că biletele nu s'aŭ putut vinde şi tragerea se amînă. După această primă amînare, urmează a doua, a treia şi aşa maĭ departe.

Câte odată amînările nu se maĭ sfîrşesc. Ba s'aŭ întîmplat cazurĭ, când lotăria nu s'a maĭ tras de loc şi nicĭ valoarea biletelor vîndute nu s'a maĭ restituit.

Credem că aceste abuzurĭ trebue să înceteze odată. Parchetul şi poliţia să le ţie de scurt. Ar trebui să se ţie un registru special în care să se treacă termenul trageriĭ şi să nu se maĭ acorde de cât o amînare mult douĕ. Dupe această ultimă amînare, lotăria trebue saŭ să se tragă, saŭ de nu să se restitue baniĭ cumpărătorilor de bilete. Credem că astfel se va pune capăt rumorilor ce aŭ început să circule în privinţa celor ce le manipulează.

N. BLAREMBERG
MINISTRU ŞI EFOR

Sunt treĭ sĕptămânĭ de când D. N. Blaremberg este consilier al Regeluĭ Carol, şi nu s'a gândit încă să părăsească postul ce ocupă în capul Eforieĭ. Se pare că Logofătul Dreptăţi e convins că n'are să stea mult pe banca ministerială, şi vrea să aibă o posiţiune asigurată la apropiata sa eşire din minister.

Ziarul „*Resboiul*" cu data de 12 corent publică chiar un articol al vre-unuĭ partisan al ministruluĭ Shyloculuĭ Incoronat în care arată motivele pentru care N. Blaremberg poate se şează în acelaşĭ timp pe banca ministerială şi în capul administraţieĭ Eforieĭ.

Anonimul autor al aceluĭ articol pretinde că membri Eforii formează un Consiliŭ de Administraţie; şi pentru a împăca posiţiunea sa de ministru cu legea Cumululuĭ, care zice la aliniat. 5 de sub art. 1: *că ministriĭ şi militariĭ nu pot figura în consiliul de administraţie...*, se agaţă de aliniat 3, de sub acelaşĭ articol, care glăsueşte ast-fel: *Stabilimentele publice de bine-facere şi instituţiunile de credit dependinte de Stat cad sub previsiunile legeĭ de faţă pentru toate funcţiunile lor care sunt conferite prin decret, şi se excepteazä, bine înţeles, administratoriĭ acelor aşezăminte de bine-facere care sunt chemaţĭ în capul acestor administraţiunĭ în basa chiar a actelor de fundaţiune.*

Poziţiunea D-luĭ Blaremberg ca efor şi ministru ar fi într'adevĕr conform cu legea dacă D-sa ar fi fost chemat ca administrator al Eforii în baza actelor de fundaţiune.

Să vedem ce zic acele acte.

Eforia spitalelor se compune din cele douĕ fundaţiunĭ a Colţeĭ şi a Panteleimonuluĭ.

Se ştie că fundaţiunea Colţeĭ a fost făcută de spătarul Mihaĭ Cantacuzino care, prin testamentul sĕŭ din 1715, *arată voinţa de a scoate din patrimoniul familiĭ averea lăsată* şi în ce priveşte administrarea acesteĭ averĭ, nu familia testatoruluĭ e chemată s'o aibă

Iată aceste dispoziţiunĭ testamentare cum sunt trecute în cartea Patriarhuluĭ Alexandrieĭ:

„Să fie patru epitropĭ primarĭ „obşteştĭ şi de aproape, adevĕraţĭ „diriguitorĭ la toată cărmuirea, bărbaţĭ cu frica luĭ D-zeŭ şi cinstiţĭ „aleşĭ din sînul negustorilor cinstiţĭ, carĭ locuesc aci în Bucureştĭ; „pe carĭ aceştia, prin Dumnezeiasca „luminare, slăvitul boer, întru înţelepciunea sa i-a şi ales acum şi „i-a hotărît şi i-a aşezat, ca un întâiŭ şi obştesc ctitor în fiinţă şi „recunoscut, cu ştirea însă şi întărirea a bine-credinciosuluĭ, prea „Inălţatuluĭ şi prea luminatuluĭ întru Cristos Domn şi cu mila luĭ „Dumnezeŭ stăpânitor a toată Ungro - Vlachia, Domnitor Ştefan „Voivod Cantacuzino, întru duhul „sfînt iubit şi prea dorit fiŭ al smereniĭ noastre, spre a întări şi asigura îngrijirea lor epitropească prin „prea cinstitul chrisov Domnesc al „Inălţimeĭ Sale."

„După aceste întîĭ primĭ patru obşteştĭ şi de aproape epitropĭ orîndueşte şi voeşte acest prea slăvit „ctitor, ca să fie şi alţĭ patru secundarĭ epitropĭ, din afară şi de „departe, luaţĭ tot din sînul aceleiaşĭ adunărĭ a cinstiţilor negustorĭ „ceĭ maĭ însemnaţĭ şi maĭ de frunte „între care cel întîĭ să fie prea cinstitul proestos al neguţătorilor, ce „se numeşte starostea, şi după dînsul pe ceĭ-l'alţĭ treĭ, care şi aceştia s'aŭ ales acum pentru întâia „oară, de către însuşĭ întâiul ctitor „adică de către numitul şi prea slăvitul boer, iarăşĭ cu ştirea Inaltuluĭ Domn şi prin întărirea cu al „sĕŭ Domnesc chrisov.

„Peste acest îndoit trup de câte „patru epitropĭ al celor din afară „şi a celor din năuntru, Prea slăvitul ctitor orândueşte şi voeşte şi „prin Domneasca hotărîre cere, că „ceĭ doĭ maĭ marĭ şi ceĭ întîĭ dintre prea slăviţiĭ boerĭ aĭ acesteĭ „bine credincioase Domniĭ şi adunărĭ, adică prea slăvitul mare vornic şi prea slăvitul mare logofăt „(orĭ care ar fi după vreme) să „bine-voiască a avea grije şi supraveghere, din bunătate de inimă „şi cu credincioasă râvnă dumnezeiască, întru a ocroti şi a da ajutor numiţilor opt epitropĭ; când „adică, avĕnd eĭ vr'o nevoe, vom „alerga la dînşiĭ cerĕndu-le ajutor; „atuncĭ, aceştĭ prea slăviţĭ boerĭ „săĭ primească pe dînşiĭ şi săĭ ajute, saĭ îmbărbăteze, şi amândoĭ „împreună să arate prea Inălţatuluĭ „Domn greutatea nevoeĭ de faţă, „şi prin stăruitoare mijlocire către „Domn să ceară şi să facă vindecare."

Aşa dar, din aceste rîndurĭ se vede în mod neîndoelnic voinţa hotărâtă a spătaruluĭ Mihaĭ Cantacuzino de a înlătura de la administrarea acesteĭ averĭ membri familieĭ şi îĭ împedică chiar de a schimba ceva din dispoziţiunile testamentare. Această voinţă a fundatoruluĭ Colţi este aşa de categorică că a cerut patriarhuluĭ Alexandru să publice următoarele în cartea sa pastorală:

„Peste toate aceste câte a făcut „şi cu dumnezeiască dragoste a orânduit numitul prea sfânt boer „şi ctitor, maĭ orândueşte încă şi „voeşte, că toate aceste să-şĭ aibe „temeinicia şi îndeplinirea lor neclintită şi nestrămutată de apururea în vecĭ, întru îndurarea şi dorul prea înaltuluĭ D-zeŭ. Iar în anil viitorĭ, nicĭ cel dupe vremĭ prea „bine credincios Domn, nicĭ ctitorul cel dupe drept de coborâre, „din neamul acestuĭ prim ctitor, fie „ginere, saŭ fiică, saŭ nepot de fiŭ, „saŭ mare saŭ mic nepot din frate „şi surorä nicĭ însăşĭ chiar adevĕratul sĕŭ fiŭ, şi chiar şi acela „care din neamul luĭ va ajunge la „prea înalta stăpânire de Domn al „ţĕreĭ, fie priceput, fie înţelept şi „mintos, sub cuvînt de îmbunătăţire şi de maĭ bună stare, sporire „şi întocmire, atât a monastiriĭ cât „şi a lucrurilor şi nevnestiilor de „prin prejurul eĭ, mişcătoare saŭ „nemişcătoare, *să nu aibe nicĭ odată „cu desevârşire voe de a preschimba „ceva din acestea, chiar şi dacă „schimbul ar ţinti la un folos înzecit saŭ şi maĭ înmulţit, de asemenea nicĭ să strămute saŭ să clintească ceva din cele însemnate şi „orânduite*, în această sighiliodicească carte a smereniei noastre, „de către pomenitul prea slăvit „boer, întâiul şi obştescul ctitor. „Ci să păzească întru necurmată „statornicie, şi să se îndeplinească „cu cuvioşie, în dreaptă credinţă şi „cu dumnezeiască dragoste, întru „numele Celuĭ în treĭ feţe închinat „Dumnezeŭ ceresc".

Dacă legĭ ulterioare aŭ regulat alt-fel administraţia acesteĭ fundaţiunĭ, aŭ nesocotit voinţa fundatoruluĭ, dar totuşĭ nu însemnează că neamurile fundatoruluĭ vin de drept administratorĭ.

Cea-l'altă fundaţiune este acea a Pantelimonuluĭ făcută de Grigore Ghica Vodă. Şi acest fundator ca şi Mihaĭ Cantacuzino, scoate averea din patrimoniul familieĭ, căcĭ chiamă pentru a exercita dreptul de control, nu pe neamurĭ, ci pe *vel Logofăt şi pe vel Vistier* avĕnd de preşedinte *pe Mitropolitul ţĕreĭ*: Iată cum glăsueşte chrisovul luĭ Matheiŭ W. Ghica din 1753:

„Asupra tutulor pronomielor şi „aşezămintelor, câte prin testamentul rĕposatuluĭ părinteluĭ Domnieĭ „mele se coprinde atât daniile şi „afierosirile de moşiĭ, de viĭ, fiind „trebuinţă de un *purtător de* [illegible]

„ispravnic și chivernisitor și în lă-„untru și pe din afară.... aflat-aŭ și „aŭ ales Domnia-Sa rĕposatul pă-„rintele Domnieĭ mele, a fi *isprav-„nic* peste toate și pe toate câte „sunt ale sfîntuluĭ lăcaș, pe dum-„nealuĭ *Sandu Bucșenescu* vel ser-„dar spre a purta grija și a chi-„vernisi bine câte sunt: adică miș-„cătoare și nemișcătoare lucrurĭ... „să strîngă și să ia toate venitu-„rile cu socoteală bună și să facă „cheltuelile câte trebue și să dea „cele orânduite după orânduială și „tocmirea ce aŭ așezat D-sa repo-„satul părintele Domnieĭ mele, și „de alte orânduielĭ de veniturĭ, și „de câte altele se vor maĭ spori și „se vor maĭ adăogi de acum îna-„inte...."

și maĭ departe adaugă:

„Iar spre cea adevĕrată și temei-„nică economie, spre cea pe deplin „îndestulare a hraneĭ și a chiver-„niseleĭ sîrmanilor bolnavĭ și a o-„rânduițiilor lor poslusnicĭ *și pen-„tru ca să se păzească bine toate „orânduelile*, și cu neschimbare să „se lucreze în tot veacul spre a nu „se strămuta nicĭ una din cele ce „d-sa rĕposatul părintele Domnieĭ „mele prin testamentul D-sale o-„rânduite privilegiĭ aŭ așezat și „întocmit.... *a socotit D-sa de a o-„rândui doĭ cinstițĭ boierĭ epitropĭ „de afară din ceĭ d'întâĭ și marĭ „aĭ creștineștei acesteĭ oblăduirĭ și „aĭ sfatuluĭ* adică pe D-luĭ *vel Lo-„gofĕt* și pe D-luĭ *vel Vistier și „dupe D-lor orĭ-care pe vremĭ vor „fi cu aceste cinstite dregătoriĭ* și „osebit de acești maĭ sus numițĭ „și cinstițĭ boierĭ *pe însășĭ sfinția „sa Părintele Mitropolitul Țăreĭ* „(după vremĭ) a fi ca un *Nazar* „peste toțĭ..."

Toate acestea dovedesc în mod patent că N. Blaremberg nu a fost adus în capul Eforiĭ de drept ca descendinte din vre-una din cele două familiĭ fundatoare ale Eforieĭ, ci a fost numit de Rege după recomandația ministruluĭ de interne. Așa fiind, pozițiunea sa, ca ministru, nu este compatibilă cu acea de Efor, și decĭ trebue cât maĭ neîntârziat să se hotărască pentru una saŭ alta.

Nădăjduim că dacă N. Blaremberg nu va voi să țină seamă de toate acestea, în Camera ce s'a deschis, se vor găsi deputațĭ independențĭ, care nu'ĭ vor tolera toate îndrăznelile.

Mald.

MARINA AUSTRIACA

VIENA 17 Noembrie.—Șeful marineĭ, amiralul de Sterneck, a declarat comisiuneĭ bugetare și delegațieĭ austriace că cuirasatele austriace construite acum vr'o 20 de anĭ nu maĭ rĕspund cererilor actuale, nu sunt de cât treĭ corăbiĭ de resbel în condițiunĭ bune; trebue să se maĭ construiască alte șase și acestea în termen scurt. Amiralul a insistat de asemenea asupra necesităței de a fini complectarea flotileĭ de torpiloare.

Toate proectele și creditele marineĭ aŭ fost adoptate.

Revoluția în China

SHANGHAI, 17 Noembre.—Știrea privitoare la înfrângerea celor 4000 oamenĭ din trupele imperiale de către rĕsvrătitorĭ se confirmă; rĕsvrătitoriĭ aŭ luat orașul Chu-Yang și aŭ măcelărit pe creștinĭ. Se asigură din Kinchow că rĕsvrătițiĭ merg asupra Pekinguluĭ. S'aŭ trimes 6000 de oamenĭ din Tien-Tsin în contra lor; situația din Tien-Tsin și din Peking devine critică dacă imperialiștiĭ sînt bătuțĭ.

Orele de lucru la căile ferate

Intr'unul din numerile trecute ale ziarului nostru, ocupându-ne nu știŭ pentru a câtea oară de drepturile *funcționaruluĭ inferior*, am arĕtat că ceea ce lovește în *dreptul la funcțiune* este, între altele, și grămădirea de lucru asupra unuĭ numĕr rĕstrâns de funcționarĭ, așa că pe de o parte se micșorează numĕrul posturilor și se privează de dreptul la funcțiune un numĕr de cetățenĭ românĭ, iar pe de altă parte serviciile publice sunt maĭ rĕŭ îndeplinite.

Rĕul ce găseam în lucrările peste mĕsură cu care se încarcă funcționarul inferior, era privit din punctul de vedere al tuturor serviciilor noastre publice în genere. Dacă însă ar fi să ne ocupăm de acest rĕŭ în cea ce se atinge de serviciul de cancelarie al funcționarilor inferiorĭ de la direcțiunea generală a căilor ferate, atuncĭ rĕul ce am semnalat, e și maĭ intens acĭ.

Pe câtă vreme la cancelariile ministerielor, la acelea ale tribunalelor și de la toate celel'alte autorități timpul de serviciŭ este nominal de la 5 până la 6 ore pe zi, căcĭ funcționariĭ inferiorĭ vin de multe orĭ ceva maĭ târziŭ de ora reglementară și pleacă maĭ nainte de ea, pe cât timp lucrările maĭ daŭ răgaz funcționaruluĭ, la serviciile de cancelarie ale căilor ferate lucrurile se petrec alt-fel. Acĭ funcționarul inferior este ținut nu numaĭ de a fi la serviciŭ prescris la ora indicată pentru intrare, dar a sta precis până la acea indicată pentru eșire, căcĭ într'alt-fel, pentru câte-va minute de lipsă de la orele de serviciŭ, este amendat cu perderea lefeĭ întregĭ pe acea zi, dar încă i se pretinde un serviciŭ de șapte ore depline și o muncă mult maĭ grea și maĭ continuă.

Din cele ce preced se vede că nu e tocmaĭ măgulitor tratamentul funcționarilor inferiorĭ, maĭ cu seamă a celor de la direcția căilor ferate.

Trebue decĭ ca timpul de serviciŭ al acestor funcționarĭ să se reducă la cel mult șase ore pe zi, unificându-se cu acela ce se cere de la funcționariĭ ministerelor și celor l'alte cancelariĭ, căcĭ și uniĭ și alțiĭ tot funcționarĭ aĭ statuluĭ sunt, și este și nedrept și pericolos chiar a trata în mod deosibit pe una și aceiașĭ categorie de cetățenĭ.

Pe lângă aceasta, conducătoriĭ de la căile ferate trebue să maĭ știe că 7 ore de muncă de cancelarie, covîrșește puterile unuĭ om, și prin urmare aceasta este și în paguba serviciuluĭ.

INFORMAȚIUNI

Ministrul de rĕsboiŭ a trimes ierĭ generaluluĭ Cernat decretul de punere în retragere din oficiu.

In locul D-sale va fi numit comandant al corpuluĭ II de armată generalul Fălcoianu.

D. general Lahovari va fi numit șef al statuluĭ major general; dar până la eșirea sa din minister colonel Poenaru, înaintat la gradul de general, va ține locul șefuluĭ de stat major.

Asupra numirilor și înaintărilor de generalĭ vom reveni mâine pe larg. Până atuncĭ ținem a arăta, că din **19** generalĭ câțĭ avem numaĭ **unul** e moldovean și din **șase** generalĭ nouĭ numaĭ **unul** e pe jumătate moldovean.

—✻—

In salonul băilor Eforieĭ funcționariĭ comercialĭ aŭ ținut o mare întrunire publică în chestia repaosuluĭ de Duminică.

Aŭ fost peste o mie de asistențĭ.

Președinte a fost proclamat D. deputat Popescu.

Aŭ vorbit D. Roco, redactor la *România*, D-niĭ comercianțĭ A. I. Ciurea, I. Constantinescu, Păcățeanu Al. Mureșanu, etc.

—✻—

In ședința extra-ordinară de Sâmbătă seara a Societățeĭ studenților universitarĭ „Unirea" a fost ales D. *G. I. Ștefănescu Goangă* secretar aceleĭ societățĭ cu 96 voturĭ contra 65 voturĭ obținute de D. C. Pantelimon. Asemenea a fost ales D. *G. Mumuianu*, casier tot aceleĭ societățĭ cu 109 voturĭ contra 75 obținute de D. D. Prisiceanu.

De când există societatea „Unirea" n'a întrunit un numĕr maĭ mare de membriĭ ca Sâmbătă seară, venițĭ a desaproba vechia administrare a societățeĭ prin alegerea celor doĭ candidațĭ contrariĭ comitetuluĭ.

—✻—

Rugat de eleviĭ liceuluĭ din Bĕrlad, D. doctor Asaky se grăbi să rĕspundă la rugăciunea lor, ducându-se să opreze pe colegul lor C. Constantinescu, elev în clasa VI, care a cercat să se sinucidă, trăgându-șĭ un glonț de revolver.

In urma operațieĭ pacientul e afară din pericol.

Eleviĭ liceuluĭ, ca să'șĭ arate recunoștința profesoruluĭ și chirurguluĭ ilustru care cu atâta grabă și amabilitate a rĕspuns la apelul lor, 'ĭ-aŭ făcut o primire foarte călduroasă. La plecare l'aŭ petrecut cu musica și 'ĭ-aŭ oferit florĭ.

Doctorul, adînc mișcat, mulțumindu-le, spuse că asemenea generațiĭ pline de entusiasm pot face mult pentru binele acesteĭ țĕrĭ.

Urale nesfârșite aŭ întovărășit plecarea trenuluĭ.

—✻—

Citim în *Era noua*:

O forte reușită fotografie a d-luĭ Locotenent-Colonel Constantin Langa sa află expusă de câte-va zile la fereastra unuia din uumeroșiĭ fotografĭ carĭ viețuesc în Iașĭ.

Expresiunea Primaruluĭ nostru respiră energia, decisiunea și curajul. Cele două decorațiunĭ carĭ staŭ pe peptul sunt de o asemănare suprinzătoare. Eșarpa se ascunde discretă sub frac, iar în mână d. Langa ține o hârtie.

Programul Ligeĭ de sigur.

—✻—

D. Gheorghe Ionescu, comerciant din Constanța, ni splânge că are vase cu vin în gările Focșanĭ și Costeștĭ, cu destinație pentru Dobrogea, dar pe care nu le poate încărca din cauza lipseĭ de vagoane.

Ne roagă să atragem deosebita atenție a D-luĭ director al căilor ferate, să ia mĕsurĭ pentru transportarea cât maĭ repede a vaselor. Circulațiunea pe Dunăre se așteaptă să fie întreruptă din moment în moment și prin urmare acest comerciant este expus să rămâe cu marfa în drum. In acest cas cine are să'l despăgubească de paguba ce va suferi?

PAUL MARGUERITE

GRAȚIANA

Marchizul de Croix-Luc zicea luĭ Raymond, al doilea copil al sĕŭ:

— Scumpe fiule, știĭ că dacă ar atîrna numaĭ de mine, mâine aĭ putea să te însorĭ. E adevĕrat că D-șoara de Saintanges are calitățile cele maĭ marĭ, cele maĭ grațioase; sunt sigur că aĭ fi fericit; și dacă aș fi în locul părinților sĕĭ te-aș primi cu ochiĭ închișĭ. Insă nu pot să-ĭ blamez dacă nu aŭ încredere în tine, neîncredere pe care o justifică saŭ pe care o scuză purtarea ta trecută. Ți-aĭ păpat toată averea, ba și maĭ mult; de treĭ orĭ țĭ-am plătit datoriile; și, să mĕ crezĭ bine, nu mĕ gândesc câtușĭ de puțin ca să'țĭ imput: te las numaĭ să judecĭ singur situațiunea. Averea mea personală foarte înpuținată și zestrea pe care sunt silit s'o daŭ soreĭ tale Grațiana mĕ opresc de a face orĭ-ce jertfă în favoarea ta.

Acele două sute de miĭ de francĭ pe carĭ țĭ le cer Saintanges, pentru ca să compăneștĭ, chiar incomplect, zestrea feteĭ lor, acele două sute de miĭ de francĭ, scumpul meŭ Raymond, nu le aĭ nicĭ tu și nu le am nicĭ eŭ. Tu, findcă aĭ cheltuit maĭ mult de cât atât pentru păcatele tale de tinerețe; eŭ, fiind-că mĕ silește conștiința ca să le opresc din ce 'mĭ a maĭ rĕmas pentru ca să mărit pe Grațiana, pentru ca ea să nu fie maĭ puțin înpărtășită de cât cele lalte două surorĭ maĭ marĭ carĭ sunt măritate. Fratele tĕŭ George are sarcinĭ marĭ de familie și nu poate să te ajute. Tu nu aĭ nicĭ unchĭ nicĭ rude bĕtrîne ca cel puțin să aĭ speranțe de moștenire. Afară de vechiul nostru castel din Viré, în Auvergne, unde muma ta și eŭ o să ne retragem într'o zi, nu avem nicĭ o moșie pe care să o putem ipoteca. Croix-Luc, slavă Domnuluĭ, nu aŭ făcut nicĭ-odată comerț nicĭ nu aŭ tripotat la Bursă. Singura ta avere este gradul tĕŭ de șef de escadron în vînătoriĭ din Africa; titlurile tale, sunt numele tĕŭ fără pată, meritul tĕŭ și treĭ rane; se poate zice că slujeștĭ pentru onoare și nu aĭ de cât sabia! Renunță dar, fiule, la căsătoria asta care nu se poate; să fiĭ sigur că și pe mine mĕ doare inima tot atât cât și pe tine fiind-că știŭ că pe tine te-am iubit tot-d'auna maĭ mult și fericirea ta m'ar fi umplut de bucurie. Și mameĭ tale îĭ pare rĕŭ tot ca și mie; la vîrsta noastră, regretele sunt maĭ amare de cât ale voastre, fiind-că sentimentul neputințeĭ noastre e mărit de remușcarea slăbiciuneĭ noastre. Dacă te-am fi iubit maĭ puțin nu te-am fi lăsat ca să'țĭ spulberĭ ast-fel averea în nebuniĭ de tinerețe și azĭ aĭ fi maĭ bogat.

Omul care se învinovățea ast-fel cu atâta demnitate nobilă era un bĕtrîn gîrbov, hîrșit, pe care ataxia îl ținea pironit pe fotoliŭ, dar care 'șĭ păstra încă toată puterea sufletuluĭ și inteligențeĭ care se refugiase în expresiunea nobilă a obrazuluĭ și a unor ochĭ foarte frumoșĭ ofilițĭ. In fața luĭ, cu ochiĭ în pămînt, Raymond de Croix-Luc, nalt, mlădios, cu fruntea crestată de o tăetură, cu rozeta la butonieră, tăcea. El adora pe Lucia de Saintanges cu o iubire pură, cu venerațiune, nespus de tare, cum știŭ să iubească numaĭ aceĭ carĭ aŭ învĕțat să se bucure de viață și să o disprețuiască. Pentru fostul craĭ, iubirea asta era uimitoarea lumină de grație. Și trebuia să renunțe la fericirea visată! Fu însă bun băiat, și ridicând ochiĭ luĭ verzĭ, îndrăznețĭ și cam nebunĭ, zise:

— Bine, tată! Este drept ca să 'mĭ ispășesc păcatele de altă dată. Mâine mĕ întorc la regiment.

*

Când eși el, dupĕ ce sărută mâna marchizuluĭ, o fată tînĕră naltă, i se puse în cale: era prea frumoasă, cu un pĕr mult bălan ridicat pe o frunte ca zăpada, care dovedea reveria și entusiazmul, era Grațiana, cea maĭ bună prietină a luĭ Raymond. Ea care era așa de curată avea un cult cavaleresc pentru fratele acesta mare așa de brav, care sta tot-d'a-una departe, la ale căruĭ pericole și ostenelĭ se gândea în fie-care zi. Grațiana dorea cu atât maĭ mult ca el să se însoare cu Lucia de Saintanges, fiind-că fata asta era prietina eĭ cea maĭ bună. Se înprieteniseră în schit; și numaĭ dupĕ confidențele Grațianeĭ, prinsese Lucia interes de ofițer, și pe urmă curiozitate și dragoste.

Grațiana voia cu pasiune căsătoria aceasta: nu o pregătise ea întru cât-va?

— Eĭ bine? întrebă ea.

— Plec mâine! rĕspunse Raymond.

Grațiana îĭ aruncă brațele dupĕ gât și uitându-se bine în ochiĭ luĭ:

— O iubeștĭ, nu 'ĭ așa?

— A! Grațiano!

— Eĭ bine! nu pleca încă, lasă timpul să facă ce trebue, nu pierde încă nădejdea.

— Ce vreĭ să zicĭ?

— Nimic, am să mĕ duc să vĕd pe Lucia, s'o încurajez, s'o mîngâĭ; cum este ea slăbuță, plăpîndă, refuzul părinților sĕĭ, emoțiunea, trebue s'o zdrobească. Sĕrmana Lucia! jertfită din pricina banilor!

— Da, zise Raymond, turbat, din pricina banilor!... Ce mizerie, să nu pot găsi suma asta!

— Curaj, Raymond!

Și Grațiana fugi, grațioasă, cu avîntul de fugă al uneĭ Diane sprintene!

*

— Unde este Lucia? întrebă ea, un ceas dupe aceea, pe slujnica Doamneĭ de Saintanges.

— Doamna a eșit; a poruncit ca nimenĭ... Domnișoara e bolnavă!

— Vreaŭ s'o vĕd.

Și ascendentul voceĭ sale, aeruluĭ sĕŭ, domina orĭ-ce împotrivire! fu lăsată să intre în odăița unde o mică formă fecioară plângea cu suspine, prostrată pe patul sĕŭ, cu pologul închis.

— Iubita mea!...

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

ELY MONTCLÈRE

(36)

Buchetul Ucigaș

PARTEA I-a

Măritișul Cristineĭ

XX

Christino, fiĭ nevasta mea, fiĭ contesa de Montalais și averea pe care aĭ disprețuit'o, o veĭ poseda legitim.

O dată cu averea, veĭ avea onoarea, considerațiunea și un nume respectat.

Refuzĭ iar! ce însemnează asta?

Christina declară:

— Dă'mĭ voe, domnule, să nu 'țĭ spun multe lucrurĭ.

— Trebue însă să te explicĭ! zise contele îndîrjit. Pentru ce nu vreĭ să fiĭ nevasta mea?

Dulce, cu aerul trist, mistress Howard rĕspunse:

— Nu refuz.... zic că nu se poate!

— Atuncĭ dar numaĭ pentru d-ta nu se poate, findcă din parte'mĭ nu e nicĭ o piedică!

— In potrivă, eŭ sînt singură în lume..... prin urmare sînt liberă... D-ta... însă!....

— Eŭ! Nu sînt și eŭ liber?

— Nu! Nu vorbesc de avere.... Știĭ ce ideĭ am eŭ de avere.....

Insă aĭ copiĭ.... copiĭ în vîrstă de a'țĭ cere socoteală de ce facĭ.

— Auzĭ vorbă! zise Montalais cu un rîs ironic. Asta'ĭ pentru d-ta piedica?.. Mi se pare că eŭ pot să rĕspund fiuluĭ meŭ, dacă mĕ va întreba, că am dreptul să fac ce 'mĭ place....

Dacă nu'ĭ mulțumit... e foarte simplu lucru..... Să trăiască el unde 'ĭ place..... și eŭ fac ce vreaŭ....

Cât despre fata mea, crez că nu zicĭ nimic.

— O! draga copiliță, o iubesc așa de mult, încât trebue să mĕ iubească și ea puțintel! zise Christina cu căldură.

Sînt chiar sigură.

Montalais îșĭ închipui că nimerise coarda simțitoare.

De aceea se grăbi s'o facă să vibreze.

— Ițĭ cer să fiĭ muma eĭ, știind câtă dragoste îĭ porțĭ.

Maĭ aĭ curajul să zicĭ nu?

Mistress Howard părea în adevĕr mișcată.

Zicea, par'că vorbind singură:

— Sigur... Madelena... are trebuință să fie îngrijită.... Aș fi așa de fericită ca să'ĭ zic fata mea....

Da, însă o să zică lumea că eŭ te iaŭ numaĭ findcă vreaŭ să pun mâna pe averea d-tale....

O! nu! nu! pentru asta, nu pot.

Cristina îșĭ ascunse obrazul în mâinĭ și începu să plângă.

Montalais căzu la picioarele eĭ.

— Te rog!.... Cristino, primește.

Nu maĭ pot trăi.... Sînt grozav de nenorocit... O să fiŭ tot-dauna nenorocit fără tine ... Fiĭ nevasta mea, prietina mea..... tovarășa mea.... și îțĭ jur că nicĭ odată nu va fi o femee maĭ iubită, maĭ respectață de cât tine.

Veĭ fi suverana stĕpînă.

Ițĭ daŭ inima... Ițĭ daŭ averea mea... Ițĭ daŭ numele meŭ.

Ițĭ daŭ tot.

Christina 'ĭ tăe vorba puind mâna pe brațul conteluĭ îngenuchiat.

Și uitându'se în ochiĭ luĭ, îĭ zise, încet.

— Dacă primesc, provoc ură, fac pe oamenĭ să mĕ pizmuiască.

Aŭ să fie limbĭ rele carĭ aŭ să mĕ clefetească.

Eŭ sînt săracă și singură. Cununându-mĕ cu d-ta îmĭ fac mulțĭ vrăjmașĭ.

O să poțĭ să mĕ aperĭ înpotriva lor? O să urăștĭ și d-ta pe vrăjmașiĭ meĭ? O să mĕ aperĭ, însfîrșit, dacă mĕ va insulta cineva?

El rĕspunse tot în genuchĭ.

— Da, te voiŭ apăra! Te voiŭ ocroti, Christino!

Vrăjmașiĭ d-tale vor fi și aĭ meĭ, îțĭ jur!

Ș'apoĭ de ce vorbeștĭ nebuniĭ?

Nimenĭ nu poate să te urască.... Nimenĭ nu poate să 'țĭ voiască rĕul...

Contele se opri de odată, gîndindu'se la fiul sĕŭ.... la fiul sĕŭ care disprețuia pe streina.... și ceva ca un fel de preștiință de luptele viitoare îĭ provocă o mustrare de cuget.

Sentimentul acesta însă ținu puțin.

El nu dorea decât un lucru.

Ca Christina Howard să ajungă doamna de Montalais și nu se tulbura de nimic altceva.

Zise decĭ încă o dată:

— Voeștĭ, Christino?

Tînĕra femee se gîndea, saŭ cel puțin se făcea că se gîndește.

Părea a fi în prada uneĭ lupte înlăuntrice violente.

Rĕspunse:

— Nu 'țĭ pot spune nimic astăseară. Maĭ întîĭ mie mi se impune un rĕspuns, un refuz...

Insă sînt lașe, îmĭ fac eŭ singură concesiunĭ.

Peurmă, știŭ bine că dacă refuz va trebui să plec și să sufer.

Propunerea d-tale m'a uimit.... m'a speriat.

Lasă-mĕ să mĕ obișnuesc cu ea... să mĕ gîndesc... Dă'mĭ timpul să mĕ obișnuiesc cu ideia asta.

— Când o să rĕspunzĭ dar?

— Nu știŭ... peste câtăva vreme.

— Nu te gîndeștĭ la nerăbdarea mea, la suferința mea, Cristino?

Câtăva vreme, zicĭ?

Oare așa de greŭ îțĭ vine ca să te hotăriștĭ să fiĭ fericită?

—Aide! fiĭ bună! Făgădnește'mĭ că îmĭ veĭ zice da mâine!

Tînĕra femee zîmbi.

— Mâine.... mâine e prea curînd, zise da cu cocheterie.... Și ca să zic da! Ce iute mergĭ d-ta când eŭ nu știŭ ce am să hotărăsc.

— Ascultă-mĕ, peste opt zile... Voeștĭ?

— Opt zile!... Insfîrșit findcă voeștĭ d-ta....

Christina se sculă și întinse mâna conteluĭ.

— Nu știŭ ce ne păstrează viitorul! zice ea.

Insă orĭ ce s'ar întîmpla, domnule, să fiĭ sigur că nu am să uit nicĭ odată proba de stimă pe care îmĭ aĭ dat'o.

(Va urma)

Şi Graţiana era în braţele Lucii care, ca o porumbiţă în agonie, se pitea în sînul prietinei sale şi plângea şi suspina:

— O! Graţiano! să nu-l mai văd! A fost o ceartă grozavă între tata şi mama! Dumnezeule! pentru bani! pentru bani! ...A! ce scârbos lucru! Ce trebue să gândească el de mine! Ce o să facă el? Cel puţin mă mai iubeşte el?

— Da, scumpa mea, te iubeşte! mi-a spus să'ţi jur că numai pe tine te va iubi! Ai pierdut ori-ce speranţă? Nu poţi să înduplecî pe părinţii tăi?

— Mă cunoşti aşa de bine şi mă întrebi? Nu! nu aŭ să cedeze nici odată! Ce să mă fac?

— Să aştepţi.

— Ce să aştept?

— Până când vei fi majoră.

— O! Graţiano, crezi tu că am să mă mărit vre-o dată în potriva voinţei părinţilor mei? Şi până atunci câtă vreme este încă!... Dar am să mor!

Graţiana ia de gât pe Lucia şi silind-o să se uite în ochii săi care o scrutează şi o scormonesc până în fundul inimei, cu un glas grav, solemn, o întrebă:

— Il iubeşti mult?

Şi Lucia, ca şi Raimond, zise:

— A! Graţiano:

Şi D-şoara de Saint-Luc îi zise, ca şi *celui-l'alt*, cu glas hotărît, în care palpita nu ştiŭ ce presimţire de mister.

— Uite-te la mine şi nădăjdueşte! Ai să te măriţi cu Raymond, îţi spun eŭ.

— Dar cum?...

— E secretul meŭ!

* * *

— Tată, zice Graţiana a doua zi de dimineaţă îngenuchind la picioarele bătrînului marchiz, am venit să'ţi cer o graţie: m'am gândit mult la viitorul meŭ; lumea nu mă ispiteşte, vreaŭ să mă călugăresc. Mă adresez D-tale ca unul care eşti stăpînul meŭ şi cel mai bun sfetnic al meŭ. D-ta să hotărăşti pe mama ca să mă retrag într'o monastire, unde mă voiŭ ruga în fie-care zi luï Dumnezeŭ pentru D-voastră.

— Copila mea, ce spui? murmură D. de Croix-Luc silindu-se s'o ridice. Nu pot să cred că tu vrei să ne părăseşti; tu ieşti copila noastră răsfăţată. Dacă nu vei îngriji tu de bătrîneţea noastră cine vrei să ne îngrijească? Surorile tale, pe cari D-zeŭ să mă ferească să le judec, iubesc pe bărbaţii lor mai mult de cât pe noi şi trăesc în lume, numai în plăceri. Tu, însă, care ai inima serioasă, nu ne-ai fi uitat nici odată. Intr'o zi, curînd poate, ne gândeam că un tînăr frumos o să te iubească, şi că o să cunoaştem dulceaţa de a juca pe genunchii noştri pe copilaşii tăi.

— Tată, zise ea cu un zîmbet luminos, şi cu o lumină de zori pe fruntea ei mare palidă pe când în ochi îi scăpăra o splendoare de dragoste şi de jertfă, tată, o să joci pe genunchii D tale pe copilaşii lui Raymond; fiind-că Isus Hristos, divinul meŭ soţ, mă va lua săracă şi fără zestre.

— Ah! tu te devotezi pentru dînsul! zise D. pe Croix-Luc cu un gemăt, lovit; în inimă. Insă chiar el n'o să primească crezi tu că noi putem primi?

— Da, tată! D-v. o să primiţi şi chiar şi el, zise Graţiana cu blândeţe. Ş'apoi eŭ nu 'mi schimb hotărîrea. Să nu crezi însă că mă jertfesc.... Nu—zise fata roşindu-se—nu, nu voiŭ avea curajul acesta! Iţi spun, nu doresc alt-ceva pe pământul ăsta de cât să vă văd fericiţi. De aceeia nu vă cer să consimţiţi numai de cât, ci să aduci pe mama în stare să primescă trebue să'i pregăteşti pe amândoi, pe mama şi pe Raymond. Nu ca ei să poată crede într'un devotament care nu există şi că'mi atribue un merit pe care nu'l am. Te rog dar să taci şi să fii complicele meŭ până în ziua când, călugărindumă, voiŭ începe să renunţ la lume. In ziua aceea, Raymond va putea să se însoare cu Lucia, fără nici un scrupul!

Bătrînul nu răspunse, plânse, ţiind pe fie-sa în braţe, şi lacrimile lui eraŭ foarte amare; însă în amărăciunea asta se amesteca şi un fel de dulceaţă şi o mândrie de rasă, mândria de acel ceva mare care bătea în sufletul Graţianei şi care'l pătrundea în inimă.

* * *

„Domnul marchiz şi doamna marchiza de Croix-Luc aŭ onoarea să vă facă cunoscut căsătoria fiului lor, D. Raymond de Croix-Luc, locotenent-colonel în regimentul 7 de vînători din Africa, ofiţer al Legiunei de onoare, cu domnişoara Lucia de Saintages".

Sora Basilice, din ordinul Carmelitelor trăeşte şi azi.

Spartali

DIN GALAŢI

D. D. V. Cerhez ne roagă să-i publicăm următoarea scrisoare. Imparţialitatea ne obligă a-i satisface cererea.

Iubiţi şi stimaţi concetăţeni,

Un curent nenorocit s'a manifestat de câţi-va ani în societatea noastră românească cu tendinţa de a vîrî vrajbă şi între cetăţeni; el pornea de comun de la centru, din sferile mai înalte, şi era nutrit în diferite localităţi de oameni pătimaşi, viţioşi şi intriganţi de meserie, de cari sunt pline toate oraşele mai populate ale ţărei.

Acestui curent bolnăvicios numai avem să mulţumim, că doi din profesorii cei mai vechi ai liceului nostru am trebuit să cădem victime. Ministrul T. Rosetti folosindu-se de polemica între jurnalele din localitate pe comptul unor profesori, cari nu eraŭ de loc amestecaţi în aceste certe, trimite în anchetă pe unul din cei mai fără conştiinţă din toţi profesorii universitari ai Capitalei. Acesta ticlueşte un raport mincinos şi infam, îl depune în minister şi imediat să şi ia hotărîrea de a mă da în judecată pe mine şi colegul meŭ I. Cetăţeanu, fără a ne comunica măcar un rînd din ceia ce conţinea raportul omului plătit anume, ca să zdrobească trecutul şi dacă se putea chiar viaţa a doi vechi profesori, cari n'aŭ urmărit în curs de zece ani de cât împlinirea datoriilor.

In aceste dureroase împrejurări o rază luminoasă de încurajare şi de speranţă am avut numai din partea *Voastră, iubiţi şi stimaţi concetăţeni*, cari în număr de peste 300 aţi protestat contra măsurilor nedrepte ale ministerului şi contra unei anchete cu totul nedemne de timpul în care trăim, cu care ocaziune ne aţi recunoscut toate meritele atît ca profesori cât şi ca cetăţeni. Cererea voastră n'a putut schimba întru nimica hotărîrea duşmănoasă a ministerului, dar ea ne a dat curajul de a suferi cu pacienţă toate loviturile îndreptate contra noastră.

Toţi miniştrii, cari s'aŭ succedat dupe D. Rosetti, aŭ recunoscut dreptatea cauzei noastre, însă nici unul n'a voit să pună mâna spre a delătura un act atât de injust ca veridictul juriului de la Iaşi. In repeţitele cereri ce am adresat ministerului n'am cerut nici o favoare, ci saŭ să mă trimeaţă în judecata altui juriŭ costituit în mod regulat, iar nu ticluit ca cel de la Iaşi, saŭ să mă reintegreze la catedra ce mi-a fost pe nedrept luată pe timp de 2 ani, după o activitate conştiincioasă de 21 de ani ca profesor. Şi în cererile din urmă am avut concursul *vostru, iubiţi şi stimaţi concetăţeni*, căci un număr de peste 300 aţi cerut în luna August actualului D. ministru reintegrarea mea de la începutul anului şcolar curent.

Am trăit 22 ani în mijlocul D-voastră; iubirea şi încrederea ce mi-aţi arătat-o în atâtea împrejurări grele, mă îndeamnă a vă aduce cele *mai sincere mulţumiri* şi a vă asigura că pentru restul zilelor ce voiŭ mai avea de trăit, nu am altă dorinţă de cât a conlucra cu D-voastră *la binele şi progresul* acestui oraş, dupe cum mi-am dat şi în trecut concursul neinteresat la consolidarea gimnaziului şi la deschiderea liceului, la înteneiarea şcolei secondare de fete, la aducerea şcoalei de meserii în oraş, la deschiderea mai multor şcoli primare precum şi la tot ce a fost pentru binele şi progresul oraşului nostru.

Duşmanilor mei cari aŭ voit să mă nimicească cu totul sunt sigur că mai curînd saŭ mai tîrziŭ, le va plăti D-zeŭ după cum merită.

D. V. Cerchez

Tragerea lotăriei Albaneze

Nr. 48865 a câştigat 3000 lei

9858 şi 42885 aŭ câştigat câte 300 lei
21675 şi 33379 aŭ câştigat câte 200 lei

10 câştiguri a 100 lei

5184, 39829, 17520, 1713, 1131, 16820, 13982, 40314, 13859, 33559.

20 câştiguri a 50 lei

9942 44200 12754 34889 30781 11131 29732 23595 13587 4560 1737 14176 37554 17788 10904 19500 7692 2151 13866 35964.

50 câştiguri a 20 lei

15005 1749 9897 189 43541 32774 25175 9394 5102 18453 9959 12011 49168 25934 31521 41375 28304 41977 20427 47830 28831 45828 41671 28771 7737 21854 39187 26907 29629 44750 46061 29863 19947 14583 23311 44550 16975 8254 44537 1221 24760 14080 6772 8375 27459 6811 15439 9831 6926 30051.

DESBATERILE PARLAMENTARE

CAMERA

Şedinţa de la 18 Noembrie 1891

Şedinţa se deschide la orele 1 şi 25 m. sub preşidenţia D-lui Aug. Peşiacov.

Prezenţi 134 deputaţi.

Se fac formalităţile obicinuite.

D. **Voinov** propune ca înainte de a se procede la alegerea biroului, să se valideze deputaţii aleşi în vacanţă.

Adunarea încuviinţează.

D. **Saabner-Tuduri** citeşte raportul privitor la alegerea colegiului I de Neamţu în persoana D-lui Gr. Isăcescu.

Există un protest care se înlătură nefiind susţinut.

D. Gr. Isăcescu e proclamat deputat.

Sunt asemenea proclamaţi deputaţi D-nii Dim. Sturza Scheiann, Radu Roseti şi Ion Popescu.

D. **I. Sinescu** citeşte raportul privitor la alegerea D-lui Al. Marghiloman. care se validează şi alegerea D-lui G. Apostoleanu la Focşani şi a D-lui Dr Gavrilescu la Mehedinţi.

Alegerea biuroului

Se procede la alegerea preşedintelui
Votanţi 153
Buletine albe 44.
Anulate 3
D. Colonel Roznovanu 106.

D. **colonel Roznovanu**, ocupând fotoliul presidenţial, mulţumeşte Adunărei de onoarea ce i s'a făcut şi declară că realegerea sa are o semnificaţie deosebită, căci dovedeşte că întreg partidul liberal-conservator e înţeles şi că, lăsând de o parte ori-ce consideraţiuni, cei cari stătuseră de o parte, aŭ reintrat în partid. ocupând locul de onoare ce li se cuvine.

Şedinţa se suspendă pentru a se stabili candidaţii de vice-preşedinţi.

SENATUL

Şedinţa de la 18 Noembrie

Şedinţa se deschide la ora 2 p. m. sub preşedinţa D-lui Brăiloiŭ vice-preşedinte.

Prezenţi 92 senatori.

Se fac formalităţile obişnuite.

Se acordă mai multe congediuri de câte-va zile.

D. **Liteanu** cere un congediŭ de 6 săptămâni pentru boală şi se acordă.

Se comunică mai multe cereri de indigenate. De asemenea şi alte petiţiuni.

Se declară vacante colegiile de Dolj. D. Logadi fiind numit prefect şi I de Muscel. D. N. Creţulescu fiind numit ministru plenipotenţiar la Paris.

Se procede la constituirea secţiunilor prin tragere la sorţi.

Apoi se procede la alegerea comisiunei verificatoare şi ies DD. Hărjeŭ Const. Manu Const., Buşăveteanu, Brăescu, Furnarache, Racotă şi Cotescu.

Comisiunea de indigenate D. Cerlenti, Chircu Toma, Racotă Hariton, Fulnarache, Episc. de Argeş, Economu Ştefan şi Hulubeanu Const.

ULTIME INFORMAŢII

Comisiunea aleasă prin sorţi constituindu-se sub presidenţia D-lui Colonel G. Roznovanu a verificat alegerile parţiale de la Neamtz, Fălciu, Iaşi şi Tutova numind raportor pe Dr. Şaabner-Tuduri, care depunêndu-şi azi rapoartele conchide pentru validarea D-lui Gr. Isăcescu, Radu Rosetti, Dimitrie şi Ion Popescu.

Asemenea comisiunea verificând alegerile de la Putna, Ialomiţa şi Mehedinţi a numit raportor pe D. Sinescu care depunându-şi rapoartele conchide la validarea alegerei D-lor G. Apostoleanu, A. Marghiloman şi Dr. Gavrilescu.

—✱—

Azi, înainte de a se începe votarea preşedintelui, D. Pallade împărţea buletine albe liberalilor.

Printr'o scăpare din vedere, D. Pallade dădu un buletin alb şi D-lui colonel Langa; iar acesta se puse cu toată evlavia să scrie numele colonelului Roznovanu.

— Ce faci, D-le Langa? Noi votăm alb, zise D. Pallade.

— Eŭ, ca fost locot.-colonel şi ca amic al lui Mârzescu, nu pot să votez de cât pentru *colonelul* Roznovanu.

—✱—

Princesa Ralu Basarab Brâncovan a părăsit Parisul, şi s'a instalat, pentru tot timpul iernei, într'o frumoasă vilă din împrejurimile Monte-Carlo.

—✱—

D. Prim-Procuror Sfetescu, împreună cu D. medic legist Minovici şi judecătorul de Instrucţie Stătescu aŭ fost ieri din noŭ în comuna Colibaşi unde s'a comis o crimă.

Până acum sunt arestaţi doi ţărani presupuşi autori ai acelui omor.

—✱—

Ni se spune că în pădure la Cernica s'a găsit o fată stând într'o colibă îmbrăcată numai în cămaşă şi rugându-se cu o carte de rugăciune. A fost arestată de primarul comunei Cernica; iar la întrebările ce i se fac, nu răspunde.

—✱—

Salutăm cu o deosebită bucurie apariţiunea unui noŭ confrate, *Economistul*, din Craiova, sub direcţiunea tînărului N. N. Popp, fiul energicului deputat de Dolj.

Ne vom face o deosebită plăcere a reproduce în numărul nostru de mâine primul articol al noului nostru confrate cu care sperăm că vom avea dese discuţii folositoare.

Până atunci îi urăm o lungă şi fructuoasă viaţă.

—✱—

D. Nae G. Stătescu, deputatul colegiului II de Buzăŭ, ne-a declarat că am greşit, când am spus că D-sa de frica aghiotantului regal s'a sculat în picioare la citirea Mesagiului.

D-sa, neauzind nimic din silabisirea M. Sale, s'a coborît cu câteva bănci mai spre tribună; dar, dacă ar fi văzut că aghiotantul Regelui notează pe recalcitranţi, s'ar fi pus într'adins pe scaun.

—✱—

Comunicăm cu plăcere lectorilor noştri logodna D-şoarei Lucia Manolescu Mladian cu D. Dimitrie Daniilescu, inginer al C. F. R.

Trimitem călduroase felicitări amicului nostru maiorul I. Manolescu Mladian, şi urăm tinerilor logodiţi toate fericirile.

—✱—

De mai multe zile venise în Bucureşti din Viena, un tînăr anume Ion Veis, ca de vr'o 19—20 ani şi care se dedea de student. El trăsese la Otelul Gabroveni noi. Aseară o detunătură se auzi în odaia lui; alergând cei din hotel, găsiră pe nenorocitul scăldat în sînge.

El îşi trăsese un glonţ de revolver în inimă.

Autorităţile fiind încunoştiinţate D. Procuror Mitilineu a ordonat să se transporte cadavrul la spitalul Colţea.

—✱—

In unul din numerile noastre trecute, am relatat o călcare de domiciliŭ, comisă de nişte agenţi poliţieneşti în casa din calea Călăraşilor Nr. 69..

Din cercetările făcute, ne am convins că autorul faptului nu este comisarul de clasa I, D. G. Bibescu de la secţia 43; ci sub-comisarul Ghiţă Niculescu, un individ rĕŭ nărăvit, fost fecior de casă la generalul Manu.

Rugăm pe D. colonel Rasti ca să'l pue la locul lui, care nu poate fi într'o funcţiune publică.

Despre comisarul Bibescu, ni s'aŭ dat informaţiuni favorabile.

MERSUL TRENURILOR

Valabil de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREȘTI:

Bucureștĭ Iașĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureștĭ la ora 7 dim., din Ploeștĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focșanĭ 1,20 p. m., din Mărășeștĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,00 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Pașcanĭ 9,04 s., sosește în Iașĭ 11.20 s. — **Accelerat**, pleacă din Bucureștĭ 9,35 seara, din Ploeștĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1,46 dim., din Focșanĭ 2,43 dim., din Mărășeștĭ 3,26 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Pășcanĭ 8,40 dim., sosește în Iașĭ la 10,45 dim.

Bucureștĭ-Vasluĭ, Brăila - Galațĭ, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ la 7,50 seara, din Ploeștĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focșanĭ 1,37 nóptea, din Mărășeștĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., sosește în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galațĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea. din Barboșĭ 3,22 d., sosește în Galațĭ 4 dim.

Bucureștĭ - Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 7,10 seara, din Titu 8,17 seara, din Piteștĭ 9,38 seara, din Costeștĭ 10,06 seara, Slatina 11,27 seara, din Piatra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiașĭ 1,40 dim., din Turnu-Severin 3,40 dim., sosește în Vêrciorova 4.02 dim. — De persoane pleacă din Bucureștĭ 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Goleștĭ 11,04 dim., din Piteștĭ 11,37, din Costeștĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,11 p. m., din Filiașĭ 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, sosește în Vêrciorova 8,30s. — Fulgerul pleacă din Bucureștĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteștĭ 6,22 s. din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiașĭ 10,30 seara, din Turnu-Severin 12,38 noaptea, sosește în Vêrciorova 1,00 noaptea.

Bucureștĭ-Craiova, direct persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 2.35 p. m., din Titu 3,57 seara, din Goleștĭ 5.24 seara, din Piteștĭ 5,50 seara, din Costeștĭ 6,20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Piatra 8,50 sosește la Craiova 10,05 s.

Bucureștĭ-Piteștĭ, direct persoane.— Pleacă din Bucureștĭ 6,45 d., din Titu 8.21 d., din Goleștĭ 9.44 d., sosește la Piteștĭ 10,44 d.

Bucureștĭ-Galațĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 9,40 d., din Ploeștĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2,55 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboșĭ 5,59 p. m., sosește Galațĭ 6,35 seara.

Acelașĭ tren spre Tecucĭ.— Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m., din R.-Sărat 3,49 p.m. din Focșanĭ 7,48 seara, din Mărășeștĭ 8.30 seara, sosește Tecucĭ 9,45 seara.

Bucureștĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureștĭ 4.40 p. m., din Ploeștĭ 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, sosește Predeal 9,25 seara.

Accelerat.— Pleacă din Bucureștĭ 7,40 d., din Ploeștĭ 9,27 d., din Câmpina 10,26 d., din Sinaia 11,38 p. m., sosește Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 8,50 d., din Ploeștĭ 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., sosește Predeal 1,56 p. m.

Bucureștĭ-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din Bucureștĭ 5,35 dim. sosește Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureștĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., sosește Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din Bucureștĭ, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, sosește Giurgiŭ 7,48 s.

Bucureștĭ-Călărașĭ, Feteștĭ-Slobozia, pleacă din Bucureștĭ 7,50 dim., sosește Călărașĭ 12,20 p. m. Feteștĭ 1[illegible] d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREȘTI.

Din Iașĭ 7,30 d. și la 9,55 seara.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 12,10 p. m. 8,50 s. și la 9,30 seara.
Din Galațĭ 8,40 dim. 5,10 s.
Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.
Din Craiova 1 p. m.
Din Piteștĭ 9,10 seara.
Din Călărașĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,55 p. m. fulgerul, la 10,45 d. și 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU. TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI.